

SZTANDAR BIBLIJNY

i
Zwiastun Chrystusowego Królestwa

Różnorodność działań Ducha

„PODNIĘCIE SZTANDAR DO NARODÓW” – IZAJ 62:10

Wewnątrz . . .

Różnorodność działań ducha.	42
Działanie Ducha Św. przed Pięćdziesiątnicą	42
Duch Św. i klasa Kościoła .	43
Cudowne dary nieaktualne.	44
Stopnie przejawiania ducha	44
Ilustracja.	46
Pytania biblijne	46
Ciekawostki	47

Sztandar Biblijny i Zwiastun Chrystusowego Królestwa (PL ISSN 1230-1086) Miesięcznik – Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman Chester Springs, Pa. 19425, USA, Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki

Różnorodność działań Ducha

” Różne są sprawy* ale tenże Bóg,
który sprawuje wszystko
we wszystkich ”
(1 Kor. 12:6).

OBECNIE, jak zawsze, istnieje różnorodność
działań Ducha Świętego.

Duch Święty jest świętą lub Boską mocą, mocą Boga, gdziekolwiek i przez kogokolwiek jest używana. Jest także usposobieniem Boga – w Nim samym, w Jezusie Chrystusie, w świętych, aniołach i ludzkości.

Duch Święty jako potężna niewidzialna moc objawia się na różne sposoby. Działała, na przykład, w twórczym dziele Boga (1 Moj. 1:2). Bóg jest istotą duchową, potężną i niewidzialną dla wzroku ludzkiego (Jan 4:24). Aniołowie także są potężnymi, niewidzialnymi istotami, które zaznaczają swą obecność poprzez swoje dzieła i swoje działania. Jedynym sposobem, w jaki istoty duchowe mogą stać się widzialne dla ludzi jest dokonanie cudu. Istota duchowa, jeśli ma się ukazać ludzkiemu wzrokowi, musi przyjąć materialne ciało.

W wiekach poprzedzających Wiek Ewangelii, czy też Wiek Kościoła, istoty anielskie ukazywały się przy różnych okazjach pobożnym kobietom i mężczyznom, aby przekazać im posłannictwo od Boga. W początkowych okresach Kościoła Chrześcijańskiego, za dni Apostołów, również miały miejsce przypadki ukazywania się aniołów ludowi Bożemu (Jan 20:11-13; Dz.Ap. 12:5-11). Po śmierci Apostołów, kiedy Kościół został ugruntowany, ukazywanie się aniołów ustało, osiągnąwszy swój zamierzony cel. Przypadki objawień i ukazywania się aniołów doświadczane od tamtej pory były fałszywymi przedstawieniami, oszustwami, odwodzącymi wielu od objawionej prawdy Pisma Świętego.

OBJAWIONE SŁOWO JEST WYSTARCZAJĄCE

W czasie, gdy natchniony kanon Pisma Świętego, Biblia, był prawie gotowy, Apostoł Paweł polecił Kościołowi czujność na tym punkcie,

stwierdzając, iż Słowo Boże jest *wystarczające* „aby człowiek Boży był doskonały, ku wszelkiej sprawie dobrej *dostatecznie wyćwiczony* [‘wyposażony’ — w angielskim przekładzie KJV] ” oraz ostrzegając, iż „w ostateczne czasy odstaną niektórzy od wiary, słuchając duchów zwodzających i nauk diabelskich” (2 Tym. 3:17; 1 Tym.4:1).

Apostoł opisuje w swoim oświadczeniu zupełną wystarczalność spisanego Słowa mówiąc: „Wszystko Pismo od Boga jest natchnione, i pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku naprawie, ku ćwiczeniu, które jest w sprawiedliwości” (2 Tym. 3:16). Nie ma potrzeby dalszych objawień.

Paweł dalej napisał: „choćbyśmy i my, albo Anioł z nieba opowiadał wam Ewangelię mimo tę, którąśmy wam opowiadali, niech będzie przeklęty” (Gal.1:8).

Złe duchy, upadli aniołowie, posiadają pewną moc ukazywania się, którą pierwotnie otrzymali od Boga, lecz której źle używają. Wielu ludzi jest zwodzonych przez tych złych aniołów, myśląc, iż doznają objawień od Pana, gdyż ci nieposłuszni aniołowie często przemawiają w imieniu Pana, przeobrażając się w aniołów światłości – jak prorocznie ostrzegł Apostoł (2 Kor. 11:13-15).

Angażowanie się w jakiegokolwiek z tych objawień, w szeptanie do uszu, czy też wrażenia oddziałujące na umysł, jest naprawdę bardzo niebezpieczne. Każde takie wrażenie umysłowe powinno być sprawdzane za pomocą Słowa Bożego, napisanego dla naszej informacji. Wszystko, co nie sprostą temu rozstrzygającemu testowi, powinno zostać natychmiast odrzucone.

Dzisiejsze złudzenia na ten temat są bardzo subtelne; zwiedzeni apostołowie upadłych istot duchowych przemieniają się w apostołów światłości. Niemniej jednak Duch Boży zawsze działa w zupełnej harmonii z Jego spisanim Słowem.

DZIAŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO PRZED PIĘĆDZIESIĄTNICĄ

Każda doskonała istota stworzona na obraz i podobieństwo Boga posiada Ducha Świętego. Adam przed upadkiem posiadał Ducha Świętego – święty umysł, lub usposobienie, został wszczepiony przez Stwórcę w serce tego doskonałego człowieka.

Starożytni prorocy mieli Ducha Świętego i czasami znajdowali się pod bezpośrednim działaniem tego Ducha, czy też mocy Bożej, który

* [sposoby działania – Nowy Przekład BiZTB],

sprawił, że pisali lub wypowiadali słowa, których często sami nie rozumieli (1 Piotra 1:10-12). Oni mieli Boski święty umysł w tym znaczeniu, iż starali się czynić świętą wolę Bożą; lecz działanie mocy Bożej na nich, gdy otrzymywali posłannictwo od Boga, było *mechaniczne*.

Kiedy porównujemy działanie Ducha w stosunku do i na Proroków przed Chrystusem, z jego działaniem w Apostołach podczas służby naszego Pana, stwierdzamy, iż *niektóre* z tych samych rzeczy były czynione przez starożytnych Proroków.

W niektórych przypadkach zmarli byli ożywiani (2 Król. 4:32-35); trąd został uleczone przez Elizeusza (2 Król. 5:1-19); bańka wdowy została napełniona oliwą przez Eliasza (1 Król. 17:1,8-16) – we wszystkich tych przypadkach cuda były dokonywane w Boskim imieniu, przez Ducha Świętego, lub moc, Boga.

Kiedy nasz Pan Jezus był na ziemi, moc, której udzielał swoim uczniom była miarą jego własnego Ducha. Po zmartwychwstaniu tchnął w nich Ducha i powiedział: „Weźmijcie Ducha Świętego” (Jan 20:22). Uczniowie otrzymali już wcześniej wstępne pomazanie Duchem świętym (Mat. 10:1; Łuk. 10:19). Oprócz tego mieli teraz otrzymać go w szczególny sposób, po tym jak Jezus wstąpił do nieba, aby stawić się przed obliczem Boga za nimi (Żyd. 9:24). Jednak ten przypadek nie powinien być mylony z działaniem Ducha świętego w dniu Pięćdziesiątnicy.

OBJAWIENIE SIĘ DUCHA ŚWIĘTEGO W DNIU PIĘCDZIESIĄTNICY

Otrzymanie Ducha Świętego podczas wylania w dniu Pięćdziesiątnicy było czymś zupełnie nowym i różnym od wszystkich wcześniejszych objawień Boskiej mocy. Duch święty, który zstąpił na Kościół w tym czasie pochodził od Ojca. Ojciec bezpośrednio uznał uczniów za swoich synów (Jan 1:12).

Pan Jezus był rzeczywiście Pośrednikiem w udzielaniu tego błogosławieństwa, lecz oświadczył, iż ono pochodzi od Ojca (Dz. Ap. 2:32,33). Wcześniej powiedział im, by zostali w Jerozolimie do czasu udzielenia im Mocy z Góry, dotąd, aż otrzymają „obietnicę Ojca mego” (Łuk. 24:49). Niektóre z zewnętrznych przejawów Ducha Świętego w tamtym czasie i późniejsze rezultaty tego – na przykład cuda uzdrowień – były takie same, jak wtedy, kiedy sam Jezus przekazywał im świętą moc podczas swej misji. [Co ciekawe, jeden z przejawów, mówienie językami (Dz. Ap. 2:1-12; 10:44-46; 19:1-7), był zjawiskiem nowym. Nie ma zapisów biblijnych o tym, by ktokolwiek mówił językami podczas misji Naszego

Pana; nawet Jego uczniowie, choć obdarzeni darem uzdrawiania i wyganiania złych duchów (Mat. 10:1,8), nie mówili językami – aż do Pięćdziesiątnicy.]

Przejaw Ducha świętego może oznaczać *jedną rzecz w pewnym czasie, a co innego w innym czasie*. W przypadku proroków hebrajskich, zewnętrzne objawianie się Ducha było dawane po to, by naród żydowski mógł dostrzec, a przez to baczej zważać na posłannictwo. Wydaje się, że taki sam cel był wówczas, kiedy nasz Pan rozesłał uczniów – dwunastu i siedemdziesięciu (Mat. 10:1-8; Łuk. 10:1,17): aby Jego posłannictwo odnośnie bliskości Królestwa było niesione po całej Ziemi Świętej w celu obudzenia ludzi na tę okoliczność, iż przyszedł Mesjasz.

Po Pięćdziesiątnicy posłannictwem uczniów było ogłaszanie, że ten sam Jezus, którego Żydzi ukrzyżowali, powstał z umarłych. Z wielką mocą świadczyli o tym fakcie.

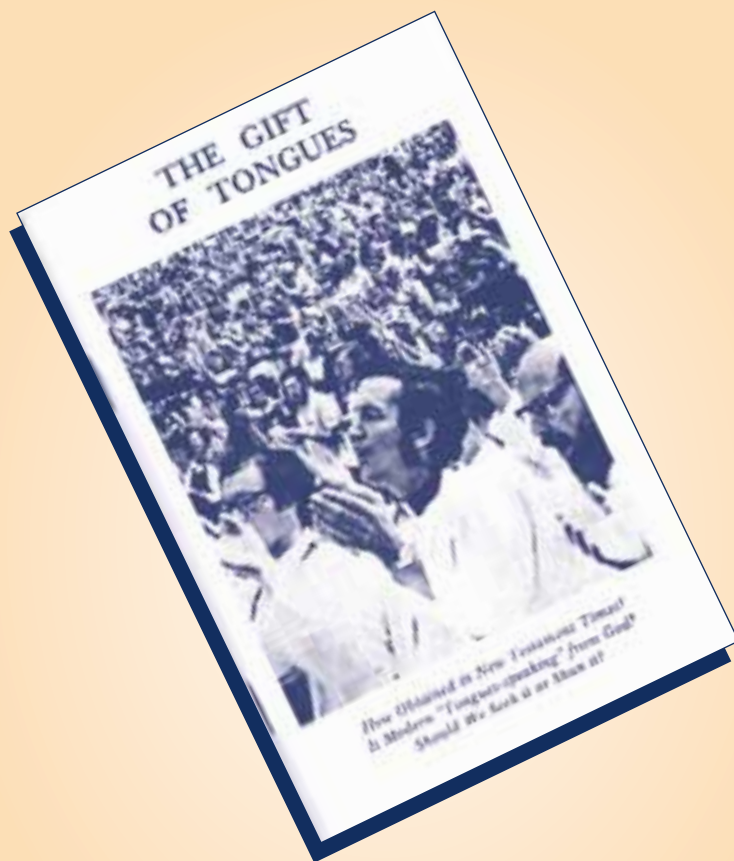
Duch święty działał też w innym celu – by wykazać Żydom ich winę i przyprowadzić ich do Chrystusa. Ten sam Duch Święty będzie również działał w przyszłości, kiedy to zostanie wylany dla wszelkiego ciała (Joel 2:28; Obj. 22:1,2,17). Jego działanie zostanie zmanifestowane oświeceniem umysłu, pomocą i pouczeniami oraz stopniowym uzdrawianiem narodów – pod względem umysłowym, moralnym, fizycznym i religijnym.

DUCH ŚWIĘTY I KLASA KOŚCIOŁA

Szczególne działanie Ducha Świętego podczas Wieku Ewangelii na klasę Kościoła różniło się od wszelkich innych. Polegało ono na spładaniu do nowej natury – Boskiej (2 Piotra 1:4) – któremu towarzyszyło nadprzyrodzone, niebiańskie oświecenie serca i umysłu, umożliwiające jednostce pojmowanie prawd duchowych i widzenie, jak nigdy przedtem, głębokich rzeczy Bożych.

W Ew. Jana 7:39 czytamy: „albowiem jeszcze nie był dany Duch Święty, przeto że jeszcze Jezus nie był uwielbiony.” Ojciec nie mógł dać nikomu tego Ducha synostwa, dopóki Jezus nie został ukrzyżowany, wzbudzony z umarłych i nie wstąpił do nieba, by przeznaczyć swą ofiarniczą zasługę dla tych, którzy mieli się stać Kościołem – innymi słowy, dopóki nie złożył swej zasługi w ręce Boga i nie została ona przeznaczona na przypisanie na korzyść tej klasy; gdyż nikt nie mógł otrzymać Ducha synostwa inaczej, jak tylko przez Zbawiciela, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Podczas wieku Ewangelii Maluczkie Stado (Łuk. 12:32) – Ciało Chrystusa – miało błogosławiony przywilej otrzymania w ten sposób Ducha,

Ta 68 – stronicowa broszura (w j.polskim) pt. „Dar Języków” rozpatruje temat języków szczegółowo, z punktu widzenia Biblii.

stania się synami Bożymi na poziomie duchowym. Wszyscy z tej klasy, którzy trwali wiernie w swoim przymierzu z Panem, przy zmartwychwstaniu rodzili się jako istoty duchowe w Boskiej naturze (Jan 3:8; 2 Piotra 1:4). Nigdy wcześniej nie było takiej oferty, i nigdy nie zostanie ona powtórzona. Klasa ta – która, jak wierzymy na podstawie biblijnych i chronologicznych dowodów, jest już skompletowana – otrzymała szczególnie pouczenia i kierownictwo Ojca przez Chrystusa do wysokiego stanowiska, do którego została powołana.

CUDOWNE DARY NIEAKTUALNE

Uczniowie Chrystusa nie otrzymują już, jak to było za czasów Apostołów, cudownych darów Ducha. Dary takie nie są już potrzebne. Zostały zesłane jedynie w trakcie usługiwania Jezusa, potem dwunastu Apostołów, jak pokazaliśmy wcześniej. Kiedy umarli Apostołowie i ci, którym przekazali te „dary” Ducha, cudowne dary ustały (1 Kor. 13:8-13), jak pokazuje historia Kościoła (zobacz naszą broszurkę „Dar języków” pokazaną wyżej).

Prawdziwi uczniowie Chrystusa mają *owoce* Ducha, które pozostały, mające wieczną wartość, a w ten sposób są ważniejsze, niż przemijające *dary*. Te owoce chrześcijańskiego charakteru mają być rozwijane przez wierne badanie Słowa, modlitwę i bolesny wysiłek, dzień po dniu, w życiu poświęconym woli Bożej.

Różne owoce Ducha wzrastają w miarę, jak czynimy postęp na chrześcijańskiej drodze. Takie owoce są najbardziej pożądane. Są one wymienione przez Apostołów Pawła i Piotra za pomocą nieco innej frazeologii.

Święty Paweł określa te owoce jako „miłość, wesele, pokój, nieskwapliwość, dobroć, wiarę, cichość, wstrzemięźliwość [lub samokontrolę]” (Gal. 5:22, 23; komentarz w nawiasie nasz).

Apostoł Piotr wylicza je jako wiarę, hart ducha (przetłumaczony jako „cnota”), umiejętność, samokontrolę, cierpliwość, pobożność, braterską miłość i miłość bezinteresowną

– szeroko pojętą, ogólną miłość, obejmującą wszystkich ludzi, nawet naszych wrogów (2 Piotra 1:5-7). Jeśli przynosimy te owoce w obfitości, jak pisze św. Piotr, nigdy nie upadniemy, lecz otrzymamy hojne wejście do Królestwa Chrystusa. (w.11).

STOPNIE PRZEJAWIANIA DUCHA

Przy rozważaniu owoców Ducha Świętego podanych w Słowie Bożym możemy przyjąć, iż one wszystkie są w pełni rozwinięte w każdej istocie będącej w charakterze podobizną Boga oraz sprawdzonej i wypróbowanej; różnica rozwoju charakteru na różnych poziomach życia nie leży w *rodzaju*, lecz w *stopniu*, i zgodnie z indywidualnymi możliwościami.

Rodzaj ludzki w znacznym stopniu utracił obraz i podobieństwo Boże z powodu degradacji pod klątwą (Rzym. 8:20). Wszyscy zostaliśmy w ten sposób dotknięci. W konsekwencji, cielesnemu człowiekowi brak tych cech, które posiadał ojciec Adam. Dopóki jesteśmy w niedoskonałym stanie, nie możemy przejawiać owoców charak-

teru rozwiniętego w sposób doskonały; nasze ciało przeszkadza działaniu nowego umysłu i serca. Grzech tak skaził ludzki mózg, że on nie chce posłusznie reagować na działanie znajdującego się w nim nowego umysłu. Z tego powodu musi być dostarczona szata sprawiedliwości Chrystusa, aby pokryć nasze wady.

RÓŻNIĄCE SIĘ STOPNIE CHWAŁY

Rozważając restytucję świata w mającym nadejść Królestwie Chrystusa widzimy, że Bóg przeznaczył ten okres w celu pouczenia rodzaju ludzkiego i przyprowadzenia go z powrotem do doskonałości umysłowej i moralnej.

To ponowne przywrócenie wszystkim posłusznym członkom rodzaju ludzkiego obrazu Boga będzie oznaczało, że oni również staną się synami Bożymi. Rozwiną wszystkie owoce i łaski Ducha Świętego, które w obecnym wieku wiary rozwijają chrześcijanie. Różnica w stopniu rozwoju będzie prawdopodobnie wynikiem faktu, iż my rozwijamy swoje charaktery teraz, pod rządami grzechu i cierpienia – a w nadchodzącym Wieku takie warunki nie będą panowały.

ILUSTRACJA

Aby zilustrować te rozmaite różnice rozważmy drogie kamienie. Niech szmaragd przedstawia doskonałość ludzką, topaz doskonałość anielską, a diament doskonałość Boską. Wszystkie one są drogocenne, wszystkie są piękne. Każdy jest doskonały na swym poziomie, ale ich poziomy są różne. Diament jest najtwardszy, najbardziej lśniący i odbija najwięcej światła. Tak jest z Boską naturą.

Pan obiecał, że wierne Maluczkie Stadko (Łuk. 12:32) osiągnie najwyższy poziom życia – chwałę i cześć, które przychodzą wraz z nieśmiertelnością, chwalebny przymiotem natury, odpornym na śmierć, życiem samym w sobie (Rzym. 2:1-11; Jan 5:26). Dlatego oni będą przejawiać wszystkie chwalebne przymioty doskonałego charakteru w wyższym stopniu, niż którakolwiek z różnych klas Boskich stworzeń.

Lecz wszyscy synowie Boży, na jakimkolwiek poziomie, będą mieli Bożego Świętego Ducha. Prawdę powiedziawszy, tylko ci, którzy będą go posiadali będą mieli pozwolenie, aby dalej żyć po końcowej próbie, mającej nastąpić po Tysiącleciu (Obj. 20:7-9; Ps. 24:3-6). Niebiański Ojciec zdecydował, iż będzie miał chwalebny wszechświat na całą wieczność. Z każdego zamieszkanego miejsca rozbrzmiewać będą pieśni chwały, przyjmowane i powtarzane przez każde miłujące, lojalne serce w każdej części niezmiernych posiadłości Jehowy (Obj. 5:13).

Duch święty w klasie restytucyjnej

W Królestwie będą dwa specjalne zarządzenia, niezmiernie pomocne przy wylaniu Ducha Świętego na klasę restytucyjną, ... : [1] odsłonięcie Prawdy, Słowa Bożego, oraz [2] wspierające opatrzości. Przyjrzymy się pokrótce Tysiącletnim aspektom każdej z tych dwóch rzeczy, najpierw odnośnym aspektom Słowa Bożego, Prawdy. To Słowo najpierw zostanie podane Żydom przez Godnych, którzy otrzymają je od Chrystusa; ono ich uzdrowi, jak jest napisane: „Posyła słowo swe, i uzdrawia ich” (Ps. 107:20); lecz ono nie ograniczy się tylko do nich, gdyż rozszerzy się i będzie obfitować we wszystkich narodach, jak czytamy: „I pójdzie wiele ludzi, mówiąc: ... wstąpmy ... do domu Boga Jakubowego, a będzie nas uczył dróg swoich ... albowiem z Syjonu [Chrystusa i Kościoła] wyjdzie zakon, a słowo Pańskie z Jeruzalemu” (Godni, Iz. 2:3). Wszyscy, którzy błądzili w tym życiu zostaną wtedy nauczeni Prawdy, w celu pełnego oświecenia, według obietnicy : „I usłyszą dnia onego [umysłowo] głusi słowa ksiąg, a z mroku [mieszaniny prawdy i błędu] i z ciemności [zupełnego błędu] oczy [umysłowo] ślepych patrzeć będą ... I staną się rozumnymi błądzący duchem [którzy zboczyli w błąd i złe postępowanie], a szemracze [pod jarzmem kławy] nauczą się umiejętności” ([Iz.] 29: 18,24). Prawda stanie się jasna dla wszystkich ludzi, aby mogli zrozumieć doskonałość Boskiej mądrości, mocy, sprawiedliwości i miłości (40:5). Chrystus, jako Święte Boskie Ramię stanie się zrozumiałe dla umysłowych oczu wszystkich narodów i każdy będzie jasno widział zbawienie Pańskie (52:10). O tak, Prawda będzie wówczas głęboka jak morze i szeroka na cały świat (11:9). Zacznie się jak strumyk, od małej ilości, lecz ciągle będzie się zwiększać, aż stanie się szeroką i głęboką rzeką, będzie liśćmi drzewa życia, służącymi jako lekarstwo i uleczy z kławy (Ezech. 47:1-12; Obj. 22:1-3). Wtedy wypełni się ta część obietnicy, która nie wypełniła się w tym życiu, ponieważ ogół rodzaju ludzkiego umierał nieoświecony (Jan 1:9), gdyż Bóg postanowił, by ci wszyscy zostali zbawieni z przekleństwa Adamowego i przyszedli do dokładnej znajomości Prawdy (1 Tym. 2:4-6). W ten sposób Słowo, przez swój oświecający, ożywiający i uzdrawiający wpływ stanie się środkiem oferującym Ducha Świętego wszystkim, a udzielającym go odpowiednio do stopnia ich reakcji.

– Fragment z „Chrystus – Duch – Przymierza”,
tom 15 serii Epifanicznych Wykładów Pisma
Świętego s. 548, 549

BS '00,42-45

PYTANIA BIBLIJNE

PIERWSZORZĘDNA DZIESIĘCINA

P Co jest symbolizowane przez składanie pierwszorzędnej dziesięciny pod Przymierzem Zakonu?

O Angielskie słowo *dziesięcina* oraz hebrajskie i greckie słowa tak przetłumaczone oznaczają „dziesiątą część”. Liczba 10 w Biblii często oznacza *doskonałość* ludzkiej natury i innych natur, niższych od Boskiej. Zgodnie z tym, składanie przez Izraelitów pierwszorzędnej dziesięciny, lub dziesiątej części, ze stad i płonów pod Przymierzem Zakonu (3 Moj. 27: 30-32), symbolizuje lud Boży Wieku Ewangelii i Wieku Tysiąclecia składający na początku, a potem ciągle, swoje małe ludzkie wszystko, to jest swój czas, talenty, wpływy, własności (włącznie z pieniędzmi) – wszystko, co mają, czym są, i czym mają nadzieję być – w pełnym poświęceniu i oddaniu Jehowie.

Przy poświęceniu Bóg czyni nas swoimi szafarzami tego wszystkiego (Mat. 25:14-30; Łuk. 19:12-27; 1 Kor. 4:2; 1 Piotra 4:10), aby było używane w Jego służbie według naszego najlepszego osądu, jak On chciałby, abyśmy używali tego wszystkiego dla Niego. Jesteśmy w tym prowadzeni przez Jego Słowo, Ducha i opatrności.

Mamy używać każdej części naszego ludzkiego wszystkiego, czy będzie to więcej, czy mniej, niż dziesiąta część wymagana od domu sług pod Przymierzem Zakonu, która nie jest konieczna do odpowiedniego zapewnienia środków do życia nam samym i tym, którzy są od nas zależni (1 Tym. 5:8), do wypełniania naszego poświęcenia, do wspierania dzieła naszego Ojca.

Niektórzy mają możliwość używania w służbie Bożej znacznie więcej, niż dziesiątej części swojego ludzkiego wszystkiego. Jednak wszyscy z nas mają mieć ducha dawania z radością i wy-

trwale ze swojego ludzkiego wszystkiego dla wspierania sprawy Pańskiej (2 Kor. 8:11,12; 9:7). Aby znaleźć więcej informacji o naukach Biblii na temat składania dziesięciny, łącznie z dowodami na to, iż nie jest ono obowiązkiem chrześcijan, zobacz naszą broszurkę: „Czy chrześcijanie muszą płacić dziesięcinę?”

ANTYTYP DRUGORZĘDNEJ DZIESIĘCINY

P Co symbolizuje składanie drugorzędnej lub świątecznej dziesięciny pod Przymierzem Zakonu?

O 5 Moj. 14:22-29 mówi o drugiej lub świątecznej dziesięcinie. Miała ona pozostać do dyspozycji właściciela, do zjedzenia przez niego samego, jego rodzinę i innych, którzy byli w szczególnej potrzebie (w.23,26,28,29). Wydaje się, iż drugorzędna dziesięcina również symbolizuje nasze ludzkie wszystko, zupełnie poświęcone Bogu, lecz z innego punktu widzenia — stokrotnej zapłaty (Mat. 19:29), błogosławieństw i radości, jakie my sami otrzymujemy w wyniku naszego poświęcenia oraz wykonywania naszego szafarstwa nad naszym poświęconym ludzkim wszystkim, którego część używamy zaspokajając nasze własne potrzeby i tych, którzy są naturalnie od nas zależni („A będziesz pożywał przed PANEM”, w. 23, 26; 1 Kor. 10:31).

Te uczyty przed Panem są okazjami do radości i błogosławieństwa, tak jak były w typie. Ludzie Boży uważają za większe błogosławieństwo dawać, niż otrzymywać, i tak czerpią radość z błogosławienia innych swoim ludzkim wszystkim, nie zapominając o potrzebach tych, którzy służą im w sprawach duchowych (w.27-29). W trzecim i szóstym roku siedmioletniego cyklu gościnność dla innych znajdujących się w potrzebie zajmowała miejsce własnego ucztowania Izraelitów.

DZIESIĘCINA LEWITÓW DLA KAPŁANÓW

P Co symbolizuje składanie przez Lewitów dziesięciny na rzecz Kapłanów (4 Moj. 18:26; Neh. 10:38)?

O Jak to zostało pokazane w głównym artykule tego numeru, Duch Święty działa w różny sposób w różnych jednostkach. Końcowym rezultatem tego jest, oczywiście, zawsze wiara. Lewici podczas Wieku Ewangelii przedstawiali, lub byli typem, niepoświęconych tymczasowo usprawiedliwionych, tych, którzy wierzyli w Jezusa jako Zbawiciela, lecz nie uczynili pełnego poświęcenia swojego ludzkiego wszystkiego Bogu. Niemniej jednak, jako usprawiedliwieni z wiary, czynią oni pewne poświęcenie, poświęcenie do sprawiedliwości. Ci tymczasowo usprawiedliwieni przynieśli ze swojej miary poświęcenia, oraz przyprowadzili innych ze swojej klasy, do antytypicznego kapłaństwa, by w różny sposób pomóc im w utrzymaniu się w służbie dla Jehowy. W ten sposób w pewnym sensie można powiedzieć, iż przynieśli swoje dzie-

sięciny Kapłanom. Będzie to prawdą w Królestwie, Pośredniczącym Panowaniu Chrystusa i jego Kościoła, lecz z pewnymi różnicami.

W owym dniu, antytypiczni Izraelici, świat ludzkości poddany restytucji, przyniesie swoje ludzkie wszystko i przyprowadzi innych, na których ma wpływ jako nowo poświęconych, do antytypicznych Lewitów, szczególnie do Starożytnych i Młodocianych Godnych w ziemskiej sferze Królestwa. Ci antytypiczni Lewici z kolei przyniosą swoje ludzkie wszystko oraz przyprowadzą innych restytucjonistów jako antytypiczną dziesięcinę dla antytypicznych Kapłanów, Tysiącletniego Chrystusa, Głowy i Ciała.

Zasada składania dziesięciny jest zasadą przenikającą każdy aspekt życia chrześcijańskiego. Otrzymaliśmy tak wiele, jeżeli chodzi o łaskę i codzienne błogosławieństwa, iż byłoby niewdzięcznością z naszej strony, gdybyśmy nie odwdzięczyli się Bogu za te korzyści, szczególnie pod względem duchowym, służąc innym (Ps. 68:20).

BS '00,46

Ciekawostki . . .

W republice Gruzji zespół artystów, językoznawców, teologów i księży, pracujących bez wynagrodzenia, tworzy największą na świecie Biblię. Biblia ta jest ręcznie malowana przez grupę artystów pod kierownictwem Rusudana Petwiaszwili, którego dziecięce rysunki zostały określone przez Picassa jako dzieła geniuszu. Artyści traktują swoją pracę jako ćwiczenie duchowe.

Po ukończeniu będzie ona ważyła ponad 100 kg, mając 1,5 metra wysokości i 70 cm szerokości. Jest napisana w starożytnym języku gruzińskim. Dzieło jest w trakcie realizacji od dziesięciu lat. Do zespołu dołączyła grupa naukowców biblijnych i kaligrafów. Oczekują oni ukończenia przedsięwzięcia w ciągu kilku miesięcy. Ilustracje zostały wykonane specjalnymi nietoksycznymi farbami. Po ukończeniu Biblia będzie przechowywana w krypcie i wyjmowana tylko na specjalne nabożeństwa kościelne.

* * *

Kamera w pigułce do połknięcia w celu pokazania zdjęć z wnętrza żołądka i jelit została stworzona przez brytyjskich naukowców. Badacze sądzą, iż pacjenci będą woleli kapsułkę od obecnej technologii endoskopowej, która wymaga wprowadzania kabla światłowodowego przez przelyk lub odbytnicę.

Nowy „kapsułkowy endoskop” mierzy 11mm na 30 mm i zawiera małą kamerę wideo, źródło światła oraz przekaźnik zasilany trzema bateriami. Obraz z wnętrza żołądka i jelit jest przekazywany drogą radiową do urządzenia zapisującego, wielkości mniej więcej małego odtwarzacza stereofonicznego, przymocowanego do paska opasującego talię pacjenta; monitorowanie może odbywać się w czasie, gdy pacjent wykonuje swoje zwykłe codzienne czynności w domu lub w pracy. Urządzenie potrzebuje około sześciu godzin, by przejść przez układ pokarmowy pacjenta, dostarczając w tym czasie wysokiej jakości obrazy. Urządzenie przesuwa się w ciele w sposób naturalny. Pasek i odbiornik są przesyłane do szpitala do analizy.

* * *

Prezydent Izraela Ezer Weizman, w cieniu zarzutów o oszustwo, ogłosił iż opuści urząd trzy lata przed terminem, 10 lipca tego roku (2000 r.). 75 – letni Weizman był twórcą traktatu pokojowego Izraela z Egiptem z 1969 roku. Nie chce, by jego odejście było widziane jako przyznanie się do winy, chociaż znajduje się pod naciskiem krytyków, dążących do jego odejścia. Badający sprawę, po trzymiesięcznym dochodzeniu, doszli do wniosku, iż nie istnieją wystarczające dowody, by go oskarżyć. Trzymiesięczne dochodzenie skupiło się na tym, czy Weizman zgłaszał władzom podatkowym duże darowizny gotówkowe oraz czy jest winny korupcji, przyjmując je jako minister w latach osiemdziesiątych.

BS '00,47

„TAJEMNICĘ ONĄ, KTÓRA BYŁA ZAKRYTA OD WIEKÓW I OD RODZAJÓW, ALE TERAZ OBJAWIONA JEST ŚWIĘTYM JEGO” - Kol. 1: 26.

W opatrności Bożej Jakub począł wyjaśniać, w związku z posłaniem przez Piotra Ewangelii do pierwszego nawróconego poganina a przez Pawła do pogan w ogóle, iż w tym wieku wierzący żydzi i poganie mają być traktowani na równi. Następnie zajął do prorocत्व i stwierdził, iż tak właśnie jest napisane, to znaczy, iż po ukończeniu dzieła wieku Ewangelii zaczną się wypełniać obietnice związane z Izraelem według ciała. Stopniowo tę wielką tajemnicę tak długo ukrytą nieliczni święci, szczególnie „przyjaciele” Boga zaczynali rozumieć.

Paweł oświadcza (Kol.1:27), iż ową tajemnicą, która była ukryta od wieków i przed generacjami, obecnie ujawnianą Jego świętym, jest

„CHRYSTUS MIĘDZY WAMI NADZIEJA ONA CHWAŁY”

Oto owa wielka tajemnica Boga ukryta przez wszystkie minionie wieki i nadal ukryta przed wszystkimi z wyjątkiem szczególnej klasy świętych, czyli poświęconych wierzących. Co jednak kryje się w wyrażeniu „Chrystus między wami”? Dowiedzieliśmy się, że Jezus był pomazany Duchem Świętym (Dz.Ap.10:38), przez co zrozumieliśmy, iż jest Chrystusem, pomazańcem, gdyż słowo Chrystus znaczy pomazaniec. Apostoł Jan mówi, że to pomazanie, które my (poświęceni wierzący) otrzymaliśmy pozostaje w nas (1 Jana 2: 27). A zatem święci tego wieku Ewangelii są gronem pomazańców, pomazanymi na królów i kapłanów przez Boga (2 Kor.1:21; 1 Piotra 2:9) i wspólnie z Jezusem, ich wodzem oraz Panem, stnowią Pomazańca Jehowy, Chrystusa.

W harmonii z tym nauczaniem Jana, że też jesteśmy pomazańcami, Paweł zapewnia, iż ową tajemnicą, która w minionych wiekach była trzymana w sekrecie, a teraz bywa wyjawiana świętym, jest fakt, iż Chrystus (pomazaniec) „nie jest jednym członkiem, ale wieloma”, tak jak „ciało jedno jest, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała jednego, choć ich wiele jest, są jednym ciałem: tak i Chrystus” (1 Kor.12:12 28). Jezus jest pomazańcem, aby był Głową lub Panem Kościoła, który jest Jego ciałem (lub Jego obłubienicą, jak to pokazuje inny obraz Efez.5:25 30) i wspólnie stanowią owo obiecane „nasienie”, wielkiego Wyzwolicia: „A jeśliście wy Chrystusowi, tedyście nasieniem Abrahawym, a według obietnicy dziedzicami” Gal.3:29.

Apostoł poważnie ostrzega Kościół przed nieuzasadnionymi roszczeniami, mówiąc o Jezusie jako o tym, któremu Bóg „wszystko poddał pod nogi jego; a onego dał za głowę nad wszystkim kościołowi”, „aby on między wszystkimi przodkował” (Efez.1:22; Kol.1:18). Pod postacią ciała ludzkiego wspaniale i przekonywająco przedstawia on nasz zażyły z Nim związek. O tej samej jedności nauczał Jezus, mówiąc: „Jam jest winna macica a wyście latorośle” Jan 15:5.

Nasza jedność z Jezusem jako członków Chrystusa, grona pomazańców, dobrze jest zilustrowana w figurze piramidy.

Kamień szczytowy sam w sobie jest doskonałą piramidą. Z pozostałych kamieni pod tym szczytowym kamieniem można w taki sposób budować dalej w harmonii ze wszystkimi charakterystycznymi liniami szczytowego kamienia, iż skonstruowana całość będzie zupełną piramidą. Jak

wspaniale ilustruje to nasze stanowisko jako członków owego „Nasienia”, „Chrystusa”. Połączeni harmonijnie z naszą Głową jako żywe kamienie, jesteśmy doskonałością, rozłączeni z Nim jesteśmy niczym.

Doskonały Jezus został bardzo wywyższony a my obecnie oddajemy się Jemu, abyśmy, odpowiednio ukształtowani według Jego wzoru, mogli być rozwinięci w budynek Boży. W zwyczajnej budowli nie ma głównego kamienia narożnego, ale w naszym budynku jest jeden naczelnny kamień węgielny, kamień szczytowy, jak jest napisane: „Oto kładę na Syjonie kamień narożny węgielny, wybrany”. „Do którego przystępując, do kamienia żywego ... i wy jako żywe [żyjące] kamienie budujcie się w dom duchowny, w kapłaństwo święte, ku ofiarowaniu duchownych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa” (1 Piotra 2:4 6). Ufamy, iż wkrótce jedność między Jezusem, „Głową”, i „Kościołem”, który jest Jego ciałem, zostanie osiągnięta.

Serdecznie umiłowani, musimy znieść jeszcze wiele ciosów i liczne polerujące doświadczenia, poddać się przekształceniom oraz licznym przystosowaniom do wzoru Jezusa pod kierunkiem wielkiego Budowniczego. A w celu pozyskania zdolności i ideałów rozwijanych w nas przez Budowniczego, będziemy musieli się starać, aby nie było w nas przewrotnej woli, naszej własnej, sprzeciwiającej się lub uderamniającej doskonalenie się Jego woli w nas. Musimy być jak dzieci pokorni: „Pokorą bądźcie wewnątrz ozdobięni, gdyż Bóg się pysznym sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Unizajmy się tedy pod mocną ręką Bożą, aby nas wywyższył czasu swego (1 Piotra 5:5,6), tak jak wywyższył naszą Głowę i prekursora Filip.2:8,9.

Naprawdę jest to wspaniałe poselstwo i w miarę jak udajemy się do Słowa Bożego z zapytaniem dotyczącym wysokiego powołania zauważmy, iż wszyscy prorocy [łaskę lub błogosławieństwo], która miała spłynąć na nas (1 Piotra 1:10), gdy tymczasem typy, przypowieści i dotąd niejasne wyrażenia stawały się zrozumiałe, rzucając swoje światło na „wąską ścieżkę”, po której grono pomazanych [Chrystus] ma biec po ofiarowaną nagrodę teraz odkrytą. Jest to istotnie tajemnica, o której nigdy wcześniej nie myślano, iż Bóg zamierza wzbudzić nie tylko jakiegoś wyzwolicia, lecz wyzwolicia składającego się z wielu członków. To jest to „wysokie powołanie”, które mają przywilej osiągnąć poświęceni wierzący wieku Ewangelii. Jezus nie usiłował wyjaśnić tego uczniom, gdy jeszcze nie byli spłodzeni z Ducha i oczekiwali zesłania Ducha Świętego, kiedy to zostali pomazani, spłodzeni do nowej natury. Z wyjaśnień Pawła wiemy, że nikt prócz „nowych stworzeń” nie może teraz ocenić lub zrozumieć tego wysokiego powołania. Mówi on: „Ale mówimy mądrość Bożą w tajemnicy, która jest zakryta [plan], którą Bóg przeznaczył przed wieki ku chwale naszej, której żaden z książąt [głównych wodzów] tego świata nie poznał ... jako napisano: czego oko nie widziało i ucho nie słyszało i na serce ludzkie nie wstąpiło, co nagotował Bóg tym, którzy go miłują. Ale nam to Bóg objawił przez Ducha swojego” 1 Kor.2:6, 14.

„BOSKI PLAN WIEKÓW”, WYKŁAD V, str. 91-93

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA

Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronienia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 23 10201026 122410034

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony pod adresem: <http://epifania.pl> e-mail: srme@epifania.pl